

A dongafa beviteli vámok legutóbbi felemelése Sváiczban.

Tudvalevőleg a dongafára szabott beviteli vám Sváiczban a mult évben tetemesen felemeltetvén, ezen vámfelemelésről, valamint ezen intézkedésnek saját kivitelünkre való befolyásáról, hiteles forrásból merített következő tájékozással szolgálhatunk.

A dongafa a svaiczi vámtarifában a régibb vámtarifa szerint annak 53 tétele alá esett (közönséges épületi- és műszerfa, nyers, avagy csak fejszével faragott) s a beviteli vám métermázsánként 0.05 cts.-el volt kiszabva.

Az újabb vámtarifának 1884. évi június 26-án történt életbeléptetése alkalmával azonban a dongafa máris az 54. tétel alatti faárak (metszett fa és zsendely) közé soroztatott, mely árukra métermázsánként 0.40 cts., vagononként tehát 40 frcs beviteli vám van kiróva.

Ezen intézkedés indokolásául annak tervezői azt hozták volt fel, hogy bizonyos donganemek hasításuk után még további kidolgozást igényelnek (kidomboritást), a mi azonban csak is a német, de különösebben a württembergi termelésű bodnárfára nézve áll, de nem a magyarországi és szlavoniai ilyféle faterményekre; fizettük mindamellett a mi dongáink után, és elviseltük ezen magasabb vámtételt is a nélkül, hogy magunkat a versenytérről leszoríttatni engedtük volna.

Mult évi ápril havában azonban jónak látta a svájci szövetségtanács vámosztálya elrendelni azt, hogy a „nyers hordófa“ a vámtarifa 54. tétele alól töröltessék, ellenben a 62. tételnél a következő pótlás: „hordófa és nyersen kidolgozott dongafa“ iktattassék be, minekfolytán ezen czikk most már közel egy év óta métermázsánként 2 frcs, vagyis vasuti kocsi rakományként 200 frcs beviteli vámot fizet.

A szövetség tanács ezen eljárása annyival kevésbé érthető, mivel védvámról ez esetben szó sem lehet, és mivel a svájci bodnárok ezen faárúk importjára vannak utalva!

És tényleg, ők magok voltak az elsők, a kik ezen saját érdekeiket sértő rendszabály ellen mozgalmat indítottak meg, annak visszavonását kérvén!

A mi országos kivitelünk szempontjából azon kérdés merülhetne fel, vajjon nem-e szükséges esetleg diplomatai uton lépéseket megkísérelni ezen reánk nézve látszólag káros rendszabály megváltoztatására?

Ugy saját, valamint sok előkelő hazai dongafa-exporteurek vélekedése szerint ily lépések tételére kényszerítő szükség nem áll fenn.

Svaiczban a hasított tölgyfaárúk fogyasztása már magában véve sem igen jelentékeny. Északi Svaicz helyi szükségletére csak keveset igényel, a francia Svaiczban a neuenbergi, genfi és waadt-ti kantonok szálló mivelése nem jelentékeny; a Val de Travers Absint-(üröm)-hordókra szinte csak kevés dongafát szükségel, a Bern kanton pedig nem sokat használ fel csernyelé hordókra.

A szlavoniai és magyarországi jelentékeny dongafatermeléssel szemben Svaicz szükséglete tehát nem is igen sokat nyom a latban, a mi kelendőségi viszonyainkra tehát a fennebb jelzett látszólag terhes rendszabály semmiféle káros visszahatással nem bír, és pedig annyival kevésbé, mivel a Svaiczból jöhető kínálat a mi hazai tölgyfa áruink áaira mérvadó befolyást nem gyakorol.

A Szlavoniában és Magyarországon termelt tölgyfa árúkra nézve most ép úgy, mint a jövőben Franciaország, mint ezen termények aránylag legnagyobb fogyasztója, a döntő tényező. A mennyiben tehát a Svaicz tölgyfaszükségletét ezentul is a magyar-osztrák monarchiából akarná fedezni, kénytelen

lesz ezentúl is, mint eddig, a magyar, illetve szlavoniai és osztrák fapiaczokon, ugyanazon árakat fizetni, melyeket Franciaország fizet, vagyis más szóval: a felemelt magasabb beviteli vámdíjat maguk a svaiczi fogyasztók fogják viselni.

Ez az oka a svajczi bodnárok fennjelzett mozgalmainak.

Hasonló jelenséget észlelünk immár a németországi faki-
vitelünk körében is!

Midőn t. i. Németország néhány évvel ezelőtt a fabe-
viteli vámokat általánosan felemelte, tölgyfa áruink kivitele ez
irányban eleinte csökkent ugyan. Minthogy azonban Francia-
ország roppant szükséglete belföldi tölgyfa termelvényeinknek
már magában véve is egészen kielégítő kelendőseget biztosí-
tott, Németországnak pedig nem sikerült tölgyfaszükségletét
máshonnan olcsóbban beszerezhetni; rövid idő múlva azon
kényszer helyzetben találta magát, az általa azelőtt fizetett
árakat, belföldi piacainkon ismét felajánlani, illetve a fel-
emelt beviteli vámot saját magára vállalni.

Magyarország, de főképp Szlavonia erdőségeiből a Német-
ország felé való tölgyfa kivitel jelenleg már ismét régebbi fokára
emelkedett, sőt a mi több, fapiaczainkon most már Németország
Franciaországgal szemben mint versenytárs lép fel, a mit
onnan lehet következtetni, hogy a Szlavoniában fekvő állam-
erdőkből, valamint a horvát-szlavon beruházási alap javára
kihasított szlavoniai tölgyfa állabokból a múlt év őszén történt
nagy faeladások alkalmával legnagyobb árajánlatokat azon
tekintélyes faüzleti cégek tettek, a melyek német dongafák
termelésével foglalkoznak.

Ha.